

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Talpă Boris,
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Mânăscurtă Igor

judecând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile declarate de către avocatul *Boldesco Tatina* în numele inculpatului *Beiu Ian* și de către avocatul *Ciubara Mariana* în numele inculpatului *Motalîghin Maxim*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2023, în cauza penală în privința lui

Motalîghin Maxim xxxxxx născut la xxxx,
originar din xxxx,

Beiu Ian xxxx, născut la xxxx, originar și
domiciliat xxxxxxxx,

Termenii de examinare a cauzei:
prima instanță: 26.02.2020 – 07.12.2020;
instanța de apel: 30.12.2020– 07.02.2023;
instanța de recurs: 19.04.2023 – 19.12.2023.

Asupra motivelor invocate în recursuri, în baza materialelor din dosar, completul de judecată

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 07 decembrie 2020, *Motalîghin Maxim* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 217 alin. (4), lit. b), 349 alin. (1¹) Cod penal, și în baza acestor Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art.217 alin. (4), lit. b) Cod penal - **2 ani și 6 luni** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a gestiona activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora pentru un termen de **3 ani**.

- în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal - **1 an** închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de **3 ani**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a gestiona activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora pentru un termen de **3 ani**.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită în privința lui *Motalîghin Maxim* a fost suspendată condiționat pe o un termen de probațiune de **3 ani**.

Prin aceeași sentință *Beiu Ian* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹)Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor

art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **6** luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită în privința lui *Beiu Ian* a fost suspendată condiționat pe o un termen de probațiune de **1** an.

A fost dispusă încasarea în mod solidar de la *Motalîghin Maxim* și *Beiu Ian* în beneficiul *Statului*, suma de **1808** lei, cu titlul de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată chestiunea cu privire la soarta corporilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că:

Motalîghin Maxim, acționând în mod intenționat și urmărind scopul înfăptuirii circulației ilegale a drogurilor fără scop de înstrăinare, precum și conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social periculoase, într-o perioadă de timp nestabilă și în mod nestabil de organul de urmărire penală a dobândit o cantitate de droguri pe care o păstra pentru propriul consum la sine.

Astfel, la data de 13.12.2019, aproximativ la ora 12:50, *Motalîghin Maxim*, aflându-se lângă imobilul nr.12, bd. Mihail Eminescu, mun. Bălți, fiind stopat de către ofițerii de investigații al Inspectoratului de Poliție Bălți, a aruncat jos la sol un pachet de polietilenă în care se afla o masă vegetală de culoare galbenă cu miros specific, care ulterior a fost ridicat în urma efectuării cercetării la fața locului de colaboratorii de poliție. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/2R-1297 din 20.12.2019, s-a stabilit că, masa vegetală de culoare galbenă reprezintă produs etnobotanic, care conține cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADBICA, analog al substanței stupefiante 5F-APINACA, în cantitate de 3,016 grame (masă uscată), adică în proporții deosebit de mari, care este inclusă în Tabelul 1 ”Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicinale” adică în proporții mari.

Astfel, acțiunile inculpatului *Motalîghin Maxim* au fost încadrate juridic în baza art. 217 alin.(4), lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*circulația ilegală a drogurilor, exprimată prin procurarea și păstrarea ilegală a drogurilor, în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare*”.

Tot el, *Motalîghin Maxim* la data de 14 februarie 2020, aproximativ la ora 12.30 aflându-se pe str. Ștefan cel Mare, în preajma stația transport „Stadionul Orășenesc”, din mun. Bălți, în loc public, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, demonstrând un comportament agresiv, și având drept scop sistarea activității de serviciu a colaboratorului de poliție și de a schimba caracterul activității în interesul lui, nu sa supus cerințelor legale ale colaboratorului de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, *Russu Serghei*, care în acel moment era în exercițiul funcției, iar urmare a acțiunilor sale ilegale, *Motalîghin Maxim* i-a aplicat o lovitură cu cotul în regiunea feței colaboratorului de poliție *Russu Serghei*, și a încercat să se eschiveze de la fața locului, însă a fost reținut de colaboratorii de poliție.

Astfel, acțiunile inculpatului *Motalîghin Maxim* au fost încadrate juridic în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*amenințarea sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească – adică aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea față de o persoană cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbarea caracterului ei, în interesul celui care aplică violența*”.

Beiu Ian la 14.02.2020, aproximativ la ora 12.30, fiind împreună cu *Motalîghin Maxim*, și aflându-se în mun. Bălți str. Ștefan cel Mare, în preajma transportului public „Stadionul Orășenesc”, din mun. Bălți, în loc public, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, demonstrând un comportament agresiv și având drept scop sistarea activității de serviciu al colaboratorului de poliție și de a schimba caracterul activității în interesul lui *Motalîghin Maxim* i, nu s-a

supus cerințelor legale ale coroboratorului de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Russu Serghei, care la acel moment era în exercițiul funcției, iar urmare al acțiunilor sale ilegale, Beiu Ian, văzând că, numitul Motalîghin Maxim, i-a aplicat o lovitură cu cotul în regiunea feței colaboratorului de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Russu Serghei și a încercat să se eschiveze, a întreprins acțiuni violente întru favorizarea eschivării agresorului Motalîghin Maxim de la coroboratorului de poliție, și în acest sens, i-a răsucit mâinile colaboratorului de poliție al Inspectoratului de Poliție Bălți, Russu Serghei, aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea fașă de o persoană cu funcție de răspundere și cauzându-i dureri fizice.

Astfel, acțiunile inculpatului *Beiu Ian* au fost încadrate juridic în baza, art.349 alin.(1¹) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*amenințarea sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească adică, aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea fașă de o persoană cu funcție e răspundere în scopul sistării activității lui de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau a altei persoane*”.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată, procurorul a declarat apel solicitând casarea sentinței în parte stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui *Motalîghin Maxim* recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 217 alin. (4), lit. b), 349 alin. (1¹) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită după cum urmează:

- în baza art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal - 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a gestiona activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora pentru un termen de 3 ani.

- în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal - 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a gestiona activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora pentru un termen de 3 ani.

Totodată, inculpatul *Beiu Ian* să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Încasarea de la *Motalîghin Maxim* a cheltuielilor de judecată în sumă de 1680 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr.34/12/2-R-1297 din 20.12.2019 (f. d. 19-23) și în mod solidar de la ambii inculpați, suma de **128** lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr.202010P092 din 19.02.2020 (f.d.48).

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a invocat că pedeapsa stabilită inculpaților este prea blândă, în sensul aplicării prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpaților, or prima instanța la individualizarea pedepsei penale nu a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea inculpaților, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2023, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-au anulat dispozițiile privind aplicarea art.90 Cod penal în privința lui *Motalîghin Maxim* și *Beiu Ian*.

S-a încasat de la *Motalîghin Maxim* în folosul *Statului* suma de **1680** lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare.

S-a încasat în mod solidar de la inculpații *Motalîghin Maxim* și *Beiu Ian* în folosul *Statului* suma de **128** lei, pentru efectuarea expertizei judiciare.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților în comiterea faptelor încriminate, făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Motalîghin Maxim în baza art. art. 217 alin.(4), lit. b), 349 alin.(1¹) Cod penal și a acțiunilor lui Beiu Ian în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal.

Instanța de apel a notat că, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Referitor la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea parțială a sentinței întrucât, prima instanță, deși corect a stabilit inculpaților Motalîghin Maxim și Beiu Ian pedeapsa sub formă închisoare, nemotivat a aplicat suspendarea condiționată pe un termen de probă de 3 ani pentru Motalîghin Maxim și de 1 an pentru Beiu Ian.

Prin urmare la individualizarea pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art.7, 61, 75-78 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave, de motivul și scopul acestora, de personalitatea inculpaților, de prezența circumstanțelor atenuante - căința sinceră, caracteristica de la locul de trai pozitivă, de părerea părților vătămate, contribuirea la examinarea cauzei în procedură simplificată și celelalte împrejurări individuale ale cazului

Astfel, instanța de apel a menționat că, prima instanță urma să aprecieze circumstanțele cauzei penale sub un aspect mai larg și să motiveze suplimentar suspendarea condiționată a pedepsei penale, dar nu în baza aceluiași circumstanțe pentru care le-a stabilit și redus pedeapsa închisorii. Din materialele cauzei penale rezultă, că inculpații au comis violența asupra unor persoane cu funcție de răspundere, care curmau comiterea infracțiunilor și circulație ilegală a drogurilor. Fiind reprezentanți ai statului, atentarea la activitatea polițiștilor este inadmisibilă, cu atât mai mult aplicarea forței fizice față de aceștia.

În situația în care inculpații, având anterioare condamnări, au aplicat violență față de polițiști care se aflau în exercițiul funcției de serviciu, față de aceștia nu pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal. Faptul, că aceștia au recunoscut vina și au acceptat procedura simplificată de examinare a cauzei penale, au beneficiat deja de reducerea pedepsei prevăzută de lege.

Respectiv, instanța de apel, a reținut ca fiind întemeiate argumentele invocate de procuror și a constatat că, concluzia instanței de fond precum că corijarea inculpaților este posibilă prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a pedepsei, a fost una pripită, neîntemeiată, urmând a fi exclusă.

Așadar, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, urmărind în acest sens comportamentul inculpaților înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, instanța de apel a considerat că acestora urmează a le fi stabilită pedeapsă sub formă de închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea instituției suspendării condiționate.

Referitor la solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpaților în beneficiul Statului, instanța de apel a reținut că la caz, pentru buna desfășurare a urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de judecată s-a dispus efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202010P092 din 19.02.2020 (f.d.48) și

raportului de expertiză judiciară nr.202010P092 din 19.02.2020 (f.d.48), fiind suportate cheltuieli în sumă de 1680 lei și respectiv 128,00 lei

Prin urmare instanța de apel în temeiul prevederilor art. art. 227 – 229 Cod de procedură penală a dispus încasarea de la inculpatul Motalîghin Maxim în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 1680 lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202010P092 din 19.02.2020 (f.d.48), și în mod solidar de la Motalîghin Maxim și Beiu Ian cheltuielile de judecată în sumă de 128 lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202010P092 din 19.02.2020 (f.d.48).

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recursuri de către:

5.1. Avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului Motalîghin Maxim, prin care fără a invoca careva teme de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

În argumentarea recursului declarat, avocatul a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de apel este prea aspră, menționând că, instanța de apel nu a dat deplină apreciere circumstanțelor atenuante pe caz, fapt ce a dus la aplicarea unei pedepse prea aspre față de Motalghin Maxim, nefiind aplicat la justa valoare principiul individualizării răspunderii și pedepsei penale. Deși inculpatul a fost anterior condamnat, aceasta nu poate considerată o circumstanță în defavoarea inculpatului.

Astfel, consideră că pedeapsa aplicată de către instanța de fond este echitabilă faptelor comise de către Motalghin Maxim și își va atinge scopul principal de reeducare a infractorului și se va solda pe viitor cu respect față de valorile sociale și față de Lege din partea lui Motalîghin Maxim.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului. Totodată, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

5.2 Avocatul Boldesco Tatina în numele inculpatului Beiu Ian, fără a invoca careva teme de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

În argumentarea recursului declarat, avocatul a invocat că, instanța de apel nu a dat deplină apreciere a circumstanțelor atenuante pe caz, fapt ce a dus la aplicarea unei pedepse prea aspre față de Beiu Ian, nefiind aplicat la justa valoare principiul individualizării răspunderii și pedepsei penale.

Astfel, Beiu Ian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii care se califică ca mai puțin gravă, s-a căit de cele comise, careva prejudiciu pe caz nu a fost constatat.

Instanța de apel a remarcat faptul că, față de Beiu Ian nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, în situația în care ultimul, având anterioare condamnări, a atentat la activitatea polițiștilor, care se aflau în exercițiul funcțiilor de serviciu, aplicând violență față de ei, însă instanța de apel nu a dat apreciere faptului că antecedentul penal în privința lui Beiu Ian este stins, condamnarea acestuia a avut loc în anul 2015, și din acel moment Beiu Ian nu s-a aflat în vizorul organelor de drept. Mai mult ca atât, pe parcursul examinării cauzei penale atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, care a durat o perioadă îndelungată de aproximativ 3 ani, în privința lui Beiu Ian nu au fost pornite alte cauze penale, fapt ce demonstrează că ultimul a conștientizat faptele sale.

Totodată, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că Beiu Ian este încadrat în grad de dezabilitate accentuat, fiindu-i recomandat un program de reabilitare, care cuprinde tratament și supraveghere în continuu la medicul infecționist, fapt ce ar fi posibil în condiții de detenție, actele medicale fiind prezentate în ședința de judecată.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1), pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul *Guțan Pavel* a depus referință asupra recursurilor declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora ca vădit neîntemeiate.

8. Judecând recursurile declarate, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată, conchide că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și au declarat recursurile în termen la 14 martie 2023.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Potrivit prevederilor art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *dacă este considerat admisibil, un complet din 3 judecători examinează recursul în fond.*

Examinând admisibilitatea prezentei cauze, completul de judecată a constatat admisibile recursurile declarate și întru verificarea legalității hotărârii atacate prin prisma temeiurilor invocate de către recurenți, recursurile urmează a fi examinate în fond.

Conform art. 434 Cod de procedură penală *judecând recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor prevăzute la art.427.*

Conform art. 435 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *instanța de recurs, judecând recursul, respinge recursul, cu menținerea hotărârii atacate.*

Din conținutul recursurilor declarate se constată că, recurenții nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă critică modul în care instanța de apel a dispus executarea pedepsei, solicitând o pedeapsă mai blândă. Astfel se întvede temeiul pentru recurs prevăzut de art.427alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În opinia recurenților instanța de apel greșit a admis apelul procurorului și a casat sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei penale, dispunând excluderea prevederilor art.90 Cod penal, considerând decizia recurată ca neîntemeiată și ilegală, pledând în continuare pentru menținerea soluției primei instanțe.

Cu referire la aceste argumentele ale apărării, completul de judecată conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia de a admite apelul procurorului și de a casa sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului Motalîghin Maxim și Beiu Ian deoarece aceasta neîntemeiat a conchis că scopul pedepsei penale poate fi realizat în cazul dedus judecății fără privarea de libertate a inculpaților.

În acest context, completul de judecată menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de *gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Astfel, completul de judecată reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, care a menținut pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **3** ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a gestiona activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora pentru un termen de **3** ani, în privința inculpatului *Motalîghin Maxim* și în privința inculpatului *Beiu Ian* pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **6** luni, aplicată de către prima instanță, modificând modalitatea de executare a acesteia prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, completul de judecată conchide că, instanța a motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare cu executare în penitenciar, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpaților *Motalîghin Maxim* și *Beiu Ian*.

Completul de judecată susține soluția instanței de apel, potrivit căreia la dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, pe lângă motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, instanța de apel desfășurând clar din care considerente a concluzionat că nu este rațională aplicarea art. 90 Cod penal.

Totodată, urmează de menționat, că suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Drept urmare, se atestă că instanța de apel întemeiat a reținut, că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpaților este inoportună, în situația în care, potrivit materialelor cauzei, inculpații anterior au fost condamnați și cu toate acestea au comis cu intenție noi infracțiuni.

Astfel, se atestă că infracțiunile comise de către *Motalîghin Maxim* și *Beiu Ian* nu reprezintă un incident în viața acestora, dar acțiuni intenționate, fapt care determină lucid temeinicia soluției instanței de apel privind dispunerea executării reale a pedepsei cu închisoarea stabilite inculpaților *Motalîghin Maxim* și *Beiu Ian*.

Completul de judecată consideră că circumstanțele invocate de către recurenți și anume, recunoașterea vinei, examinarea cauzei în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, au fost luate în considerație de către instanța de fond la individualizarea termenului pedepsei penale, stabilindu-le inculpaților pedeapsa minimă prevăzută de Lege – cu închisoare și nu pot constitui un temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin urmare, completul de judecată menționează că nu pot fi reținute argumentele avocaților prin care se invocă anumite circumstanțe, care în opinia sa pot fi catalogate ca

atenuante, și care ar servi temei pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art.7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) Cod penal, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin izolarea inculpaților de societate.

În acest context, completul de judecată constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele Legii, motiv din care se impune soluția respingerii recursurilor declarate.

9. În conformitate cu art. 434, art. 435 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală (*în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023*), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se resping recursurile declarate de către avocatul *Boldesco Tatina* în numele inculpatului *Beiu Ian* și de către avocatul *Ciubara Mariana* în numele inculpatului *Motalîghin Maxim*, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2023, în cauza penală în privința lui **Motalîghin Maxim xxxxx** și **Beiu Ian xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Mânăscurtă Igor

**Opinie separată
a Judecătorului Ghenadie Eremciuc**

conform art.339 alin.(7), 340 alin.(3) Cod de procedură penală, în cauza penală de învinuire a lui *Motalîghin Maxim*, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 217 alin. (4), lit. b), 349 alin. (1¹) Cod penal, și a lui *Beiu Ian* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹)Cod penal.

1.1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 07 decembrie 2020, *Motalîghin Maxim* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 217 alin. (4), lit. b), 349 alin. (1¹) Cod penal, și în baza acestor Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art.217 alin. (4) lit. b) Cod penal - **2 ani și 6 luni** închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a gestiona activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora pentru un termen de **3 ani**.

- în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal - **1 an** închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de **3 ani**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a gestiona activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora pentru un termen de **3 ani**.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită în privința lui *Motalîghin Maxim* a fost suspendată condiționat pe o un termen de probațiune de **3 ani**.

Prin aceeași sentință *Beiu Ian* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹)Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **6 luni**, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită în privința lui *Beiu Ian* a fost suspendată condiționat pe o un termen de probațiune de **1 an**.

1.2. Procurorul a contestat sentința pe motivul blândeții pedepsei solicitând excluderea art.90 CP.

1.3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2023, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-au anulat dispozițiile privind aplicarea art.90 Cod penal în privința lui *Motalîghin Maxim* și *Beiu Ian*.

1.4. Decizia instanței de apel a fost atacată de către:

- avocatul *Ciubara Mariana* în numele inculpatului *Motalîghin Maxim*, prin care fără a invoca careva teme de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de

procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări;

- avocatul *Boldesco Tatina* în numele inculpatului Beiu Ian, fără a invoca careva temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

1.5. Prin decizia Completului penal al Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2023, s-a dispus respingerea recursurilor declarate de către avocatul *Boldesco Tatina* în numele inculpatului Beiu Ian și de către avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului Motalîghin Maxim, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2023, în cauza penală în privința lui **Motalîghin Maxim xxxxxx** și **Beiu Ian xxxxx**.

2. Nu am susținut această soluție în legătură cu ce exprim opinie separată în scris, invocând următoarele motive, în ceea ce privește acuzarea în baza art.217 alin.(4) lit.b) CP.

3. Contrar celor reținute de către instanță, nu pot fi de acord cu faptul interpretării a situației de fapt stabilite pe cauză or, de către partea acuzării au fost prezentate probe legal colectate în faza de urmărire penală, cercetate nemijlocit în instanța de fond, de apel, care combat soluțiile adoptate.

4. Analizând conținutul sentinței, consider că probele prezentate de către partea acuzării, au fost apreciate în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza sentinței adoptate versiunea și probele acuzării, fiind supuse acestea analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate, astfel a fost admisă o soluție legală.

5. Rezumând situația de fapt, în raport cu argumentele invocate, menționez că instanța de apel prin decizia sa a admis o eroare gravă de fapt, ceea ce constituie la caz temei de casare a acesteia:

5.1. Articolul 22 Neretroactivitatea legii (Constituția RM)

Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos.

Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, **fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa** (art.6 CEDO).

Articolul 1 alin.(2) (Noțiunea și scopul procesului penal) CPP, prevede că: - procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca **orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale** și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

5.2. Potrivit art. 414 alin.(1), (5) Cod de procedură penală, (în vigoare la data judecării cauzei în instanța de apel), instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate

da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, completul de judecată menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Din textul recursurilor declarate, se atestă că recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, (în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023), prin prisma faptului că recursul poate fi admis când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, consider că sunt pertinente în speța dată *temeiurile* pentru recurs invocate de recurent și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), recursul se admite când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.3. Raportând prevederile menționate supra la materialele cauzei penale, cât și la cele constatate de către instanța de apel, se concluzie că, instanța de apel nu pe deplin a ținut cont de prevederile art. 414 alin.(2), (6) Cod de procedură penală, urmare a cărui fapt a admis o eroare gravă de fapt și eronat și prematur a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului **Motalighin Maxim** în comiterea infracțiunii imputate, prevăzute de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, și în special de ”circulația ilegală a drogurilor, exprimată prin procurare și păstrare ilegală a drogurilor, în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare”, raportate la faptele imputate ar fi comise.

Astfel, instanța de fond și apel nu au judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

5.4. **Motalîghin Maxim** acționând în mod intenționat și urmărind scopul înfăptuirii circulației ilegale a drogurilor fără scop de înstrăinare, precum și conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social periculoase, într-o perioadă de timp nestabilă și în mod nestabil de organul de urmărire penală a dobândit o cantitate de droguri pe care o păstra pentru propriul consum la sine.

Astfel, la data de 13.12.2019, aproximativ la ora 12:50, Motalîghin Maxim Serghei, aflându-se lângă imobilul nr.12, bd. Mihail Eminescu mun. Bălți, fiind stopat de către ofițerii de investigații al Inspectoratului de Poliție Bălți, a aruncat jos la sol un pachet de polietilenă în care se afla o masă vegetală de culoare galbenă cu miros specific, care ulterior a fost ridicat în urma efectuării cercetării la fața locului de colaboratorii de poliție. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/2R-1297 din 20.12.2019, s-a stabilit că, masa vegetală de culoare galbenă reprezintă **produs etnobotanic**, care conține cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADBICA, **analog** al substanței stupefiante 5F-APINACA, în cantitate de 3,016 grame (masă uscată), adică în proporții deosebit de mari, care este inclusă în Tabelul 1 ”Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicinale” adică în proporții mari.

Astfel, acțiunile inculpatului *Motalîghin Maxim* au fost încadrate juridic în baza art. 217 alin.(4), lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*circulația ilegală a drogurilor, exprimată prin procurarea și păstrarea ilegală a drogurilor, în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare*”.

5.5. În temeiul acestor constatări în fapt, instanța de fond și apel au reținut că inculpatul **Motalîghin Maxim** este vinovat de ” *circulația ilegală a drogurilor, exprimată prin procurarea și păstrarea ilegală a drogurilor, în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare*”, infracțiune prevăzută de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Raportând temeiurile de recurs declarat împotriva hotărârii atacate a instanței de apel, la circumstanțele și materialele cauzei penale prin prisma prevederilor legii relevante speței, se conchide că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.

În acest sens, reiterez prevederile art. 134¹ Cod penal (în vigoare la data examinării cauzei penale în instanța de apel), unde: - în conformitate cu alin. (1), prin droguri se înțeleg plantele sau substanțele stupefiante ori psihotrope, sau amestecurile ce conțin asemenea plante ori substanțe, *stabilite de Guvern*; - în conformitate cu alin. (2), prin stupefiante se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția unică a Națiunilor Unite asupra substanțelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, *și prevăzute în actele normative ale Guvernului*; - în conformitate cu alin. (3), prin substanțe psihotrope se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971 *și prevăzute în actele normative ale Guvernului*; - în conformitate cu alin. (4), prin precursor se înțelege substanța de origine naturală sau sintetică utilizată ca materie primă la producerea de substanțe stupefiante sau psihotrope; - în conformitate cu alin. (5), prin produse etnobotanice

(etnobotanice) se înțeleg amestecurile de prafuri și/sau plante sau amestecurile de ierburi și diverse părți de plante stropite cu substanțe chimice, care produc schimbări ce induc efecte fiziologice și/sau mentale, halucinogene și/sau acțiuni psihoactive; - conformitate cu alin. (6), prin analog al substanței stupefiante sau psihotrope se înțelege orice substanță sau asociere de substanțe de origine naturală ori sintetică, în orice stare fizică, sau orice produs, plantă, ciupercă, ori părți ale acestora, care are capacitatea de a produce efecte psihoactive și care, indiferent de conținutul său, denumirea sa, modul său de administrare, de prezentare sau de publicitatea care i se face, *este ori poate fi folosită în locul unei substanțe sau al unui preparat stupefiant, psihotrop ori cu efect psihotrop sau în locul unei plante ori substanțe aflate sub control național și/sau internațional.*

5.6. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-1297 din 20.12.2019 s-a stabilit că, masa vegetală de culoare galbenă, ambalată într-un pachetel de hîrtie, care la data de 13.12.2019 a fost ridicată în urma cercetării la fața locului pe adresa: mun.Bălți, str.Suceava 12, ap.49, reprezintă **produs etnobotanic**, care conține **cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADBICA**, neutilizat în scopuri medicinale și nu este inclus în Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, de aceea la categoriile nominalizate nu se atribuie.

Cantitatea totală a produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoidul sintetic **5-fluoro ADBICA**, constituie **3,016 g** (masa uscată).

Totodată, instanța de fond și apel au reținut că, în contextul scrisorii nr.02-1004805 din 17.12.2019 IMSP Dispensarul Republican de Narcologie de comun cu Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor substanța 5-fluoro ADBICA este analog al substanței 5F-APINACA, care reprezintă substanță psihotropă („Lista nr.2 substanțe psihotrope. Tabelul I, Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004).

În temeiul acestor constatări în fapt, instanța de fond și apel au reținut că inculpatul **Motalîghin Maxim** este vinovat de ” circulația ilegală a drogurilor, exprimată prin procurarea și păstrarea ilegală a drogurilor, în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare”, infracțiune prevăzută de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Raportând temeiurile de recurs declarat împotriva hotărârii atacate a instanței de apel, la circumstanțele și materialele cauzei penale prin prisma prevederilor legii relevante speței, conchid că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.

În acest sens, reiterez prevederile art. 134¹ Cod penal (în vigoare la data examinării cauzei penale în instanța de apel), unde: - în conformitate cu alin. (1), prin droguri se înțeleg plantele sau substanțele stupefiante ori psihotrope, sau amestecurile ce conțin asemenea plante ori substanțe, *stabilite de Guvern*; - în conformitate cu alin. (2), prin stupefiante se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția unică a Națiunilor Unite asupra substanțelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, și *prevăzute în actele normative ale Guvernului*; - în conformitate cu alin. (3), prin substanțe psihotrope se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971 și *prevăzute în actele normative ale Guvernului*; - în conformitate cu alin. (4), prin precursor se înțelege substanța de

origine naturală sau sintetică utilizată ca materie primă la producerea de substanțe stupefiante sau psihotrope; - în conformitate cu alin. (5), prin produse etnobotanice (etnobotanice) se înțeleg amestecurile de prafuri și/sau plante sau amestecurile de ierburi și diverse părți de plante stropite cu substanțe chimice, care produc schimbări ce induc efecte fiziologice și/sau mentale, halucinogene și/sau acțiuni psihoactive; - conformitate cu alin. (6), prin analog al substanței stupefiante sau psihotrope se înțelege orice substanță sau asociere de substanțe de origine naturală ori sintetică, în orice stare fizică, sau orice produs, plantă, ciupercă, ori părți ale acestora, care are capacitatea de a produce efecte psihoactive și care, indiferent de conținutul său, denumirea sa, modul său de administrare, de prezentare sau de publicitatea care i se face, *este ori poate fi folosită în locul unei substanțe sau al unui preparat stupefiant, psihotrop ori cu efect psihotrop sau în locul unei plante ori substanțe aflate sub control național și/sau internațional.*

Astfel, instanța de fond și de apel au constatat circumstanțele de fapt imputate inculpatului în temeiul probelor care relevă elementele de fapt ale cauzei, și anume prin referire la Raportul de expertiza judiciară nr. 34/12/2-R-1297 din 20.12.2019, și scrisoare nr.02-1004805 din 17.12.2019 IMSP a Dispensarului Republican de Narcologie de comun cu Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor, prin care se afirmă că masa vegetală ridicată de la inculpat reprezintă produs etnobotanic, care conține substanța **5-fluoro ADBICA** și este analog al substanței 5F-APINACA, care reprezintă substanță psihotropă.

În acest sens se constată că din conținutul concluziei Raportului de expertiza judiciară nr. 34/12/2-R-1297 din 20.12.2019, în esență urmează că, la fața locului s-au constatat prezente: - cannabinoidul sintetic **5-fluoro ADBICA - entobotanic**, care *nu face parte* din categoria substanțelor stupefiante, psihotrope sau precursori ai acestora, în cantitate de 3,016 grame (**f.d. 20-23**).

Totodată, din Raportul de expertiza judiciară nr. 34/12/2-R-1297 din 20.12.2019, urmează că **expertul nu a făcut referire nici la o scrisoare a Dispensarului Republican de Narcologie de comun cu Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor**, pe care a indicat procurorul în rechizitoriul și instanța de fond și apel în hotărârile pronunțate, ca un mijloc de probă de referință.

Astfel, se constată că instanța de fond și apel, urmarea trecerii în revista a informațiilor consemnate de procuror în rechizitoriul, au denaturat conținutul probei respective și anume a Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-1297 din 20.12.2019, indicând că acesta conține referire la scrisoarea nr.02-1004805 din 17.12.2019 IMSP Dispensarul Republican de Narcologie de comun cu Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor, pe când o asemenea referință nu există în concluziile expertului (**f.d. 20-23**).

Mai mult ca atât, în conformitate cu art. 113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit prevederilor art. 113 alin.(2) Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În acest sens, se constată că, deși prin Raportul de expertiza judiciară nr. 34/12/2-R-1297 din 20.12.2019 s-a constatat, și prin rechizitoriul inculpatul a fost învinuit *în*

fapt că: a păstrat *produsul etnobotanic*, ce conține cannabinoidul sintetic **5-fluoro ADBICA**, care *nu face parte* din categoria substanțelor stupefiante, psihotrope sau precursori ai acestora, interzise în circuitul legal pe teritoriul Republicii Moldova, însă prin scrisoarea nr.01-12/632 din 18.04.2017 IMSP Dispensarul Republican de Narcologie de comun cu Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor, se afirmă că substanța **5-fluoro ADBICA** *este analog* al substanței 5F-APINACA, și astfel în fapt nu s-a imputat inculpatului păstrarea de droguri, totuși instanța de fond și de apel prin copiere din rechizitoriul și fără o argumentare întemeiată, a încadrat acțiunile descrise mai sus a inculpatului ca infracțiune de procurare și păstrare ilegală a *drogurilor*, săvârșită *în proporții deosebit de mari* și fără scop de înstrăinare, adică infracțiune prevăzută de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal.

Prin urmare se constată că, deși pe de o parte inculpatului *în fapt* s-au imputat acțiunile de păstrarea *produsului etnobotanic* pe care instanța de fond și apel au reținut *ca analog* a substanței stupefiante, pe de altă parte, instanțele au încadrat acestea acțiuni ale inculpatului ca infracțiune de păstrare *a drogurilor*, (...) *în proporții deosebit de mari*, devreme ce dispoziția art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, prevede răspundere penală atât pentru păstrare a *drogurilor*, cât și *etnobotanicelor* sau *analogilor acestora*, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

În parte în care inculpatului i s-au imputat prin rechizitoriul și s-au constatat de către instanța de fond și apel comitere de acțiuni prejudiciabile privind circulația ilegală a drogurilor, (...) *în proporții deosebit de mari*, se observă că, atât în rechizitoriul, cât și în hotărârile instanțelor de fond și apel, cu desăvârșire nu s-a făcut referire la actul normativ relevant speței, la caz Hotărârea nr. 79 din 2006 a Guvernului RM, prin care au fost aprobate Listele cu cantități mici, mari și deosebit de mari a substanțelor depistate în circuitul ilicit a drogurilor și substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, ori referire doar la Listele aprobate prin Hotărârea nr. 1088 din 05.10.2004 a Guvernului Republicii Moldova, oferă răspunsul doar la denumirea substanței stupefiante depistate în trafic ilicit pe teritoriul Republicii Moldova, însă nu și referitor la cantități mari sau deosebit de mari a acestora.

În acest punct de analiză, reiterez că, în corespundere cu prevederile art. 14 alin.(1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de lege penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală, iar la caz, componenta infracțiunii prevăzută de art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, va constitui totalitatea elementelor constitutive ale infracțiunii respective, inclusiv și elementul constitutiv a laturii obiective ”proporții deosebit de mari”, ceea ce de către instanța de fond și apel s-a omis a fi stabilit și indicat în hotărârile pronunțate.

În circumstanțele respective, conchid că concluziile instanței de fond și apel precum că substanța depistată la inculpat și cantitatea ei reprezintă cantitate deosebit de mare, este pripită și neîntemeiată, nefiind bazată pe prevederile art. 134¹ alin.(1) – (6) Cod penal, raportate la listele aprobate prin Hotărârea nr. 79 din 23.01.2006 a Guvernului RM.

Astfel, împrejurările enunțate relevă, în mod clar și evident că, instanța de fond și apel nu au judecat în conformitate cu rigorile prevăzute de lege, adoptând o hotărâre ce nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția și admițând o gravă eroare de fapt, care a afectat soluția instanței.

Pornind de la aspectele elucidate și ținând cont de motivarea vagă și abstractă a hotărârilor instanței de fond și apel, care nu se corelează cu circumstanțele și

materialele cauzei penale, ajung la concluzia cu privire la necesitatea casării totale a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Judecător

Ghenadie Eremciuc